SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:348

av Crister Carlsson (M)

Genomförande av översynen av lagen om bostadsanpassningsbidrag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fullfölja arbetet med en översyn av lagen om bostadsanpassningsbidrag och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett tydligare och mer rättssäkert regelverk som bättre tillgodoser den enskildes behov av bostadsanpassning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka förutsättningarna för likvärdiga bedömningar och beslut om bostadsanpassning i landets kommuner och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att låta den enskildes behov, självbestämmande och möjlighet att bo kvar i sin bostad vara vägledande i det fortsatta arbetet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Möjligheten att bo tryggt, säkert och självständigt i sitt eget hem är en grundläggande förutsättning för delaktighet och livskvalitet. För personer med funktionsnedsättning kan bostadsanpassningsbidrag vara avgörande för att vardagen ska fungera. Regelverket behöver därför ge den enskilde rimliga möjligheter att få de anpassningar som krävs för ett självständigt liv i det egna boendet.

Boverket har på regeringens uppdrag utvärderat lagen (2018:222) om bostadsanpassningsbidrag. I sin rapport 2023:11 föreslår myndigheten bland annat åtgärder för att åter göra rullstolsgarage bidragsberättigade och för att förtydliga bedömningen av brister i bostadens skick. Boverket pekar också på andra delar av lagstiftningen som behöver ses över. Rapporten ger därmed ett konkret underlag för att gå vidare med förändringar.

Arbetet behöver fullföljas och leda till konkreta förslag. Det bör inte stanna vid utredningar och överväganden. En översyn bör ta sin utgångspunkt i den enskildes faktiska behov och syfta till ökad rättssäkerhet, tydligare bedömningar och större likvärdighet mellan kommunerna.

När regelverket tolkas olika kan det få stora konsekvenser för den enskilde. Det förekommer exempelvis att individuella anpassningsbehov får stå tillbaka med hänvisning till bostadens skick eller byggnadstekniska förhållanden. Sådana bedömningar behöver utgå från tydliga och gemensamma kriterier.

Det förekommer också att bidrag till larm för trapphiss avslås, trots att larmet behövs för att hissen ska kunna användas säkert. Det kan även förekomma avslag på ansökningar om ramp vid en fastighets entré med hänvisning till att den sökande inte skulle bli fullt självständig i sin vardag. Bedömningarna behöver grundas i lagstiftningen och den enskildes behov, inte i lokala kriterier som saknar tydligt stöd i regelverket.

Ett avslag innebär inte nödvändigtvis en besparing för samhället. Om en bostad inte kan anpassas kan behovet av andra insatser öka, med kostnader för både kommuner och regioner som följd. Det är därför angeläget att regelverket gör det möjligt att pröva behov och åtgärder på ett ändamålsenligt sätt.

Den fortsatta översynen bör skapa tydligare ramar för kommunernas bedömningar, säkerställa att den enskilde får begriplig information och bidra till att ansökningar handläggs skyndsamt. Den som behöver en bostadsanpassning ska inte behöva bära följderna av otydliga regler eller bristande samordning. Den enskildes behov, självbestämmande och möjlighet att bo kvar i sin bostad bör vara vägledande när regelverket utvecklas.

Crister Carlsson (M)